

had beloofd. Toen de Heer van Heeraertsheyningen lid van den zeraad te Rotterdam was geworden, wist hij Antonides tot secretaris bij dat ligchaam te doen benoemen, en niet lang daarna trad onze dichter in 't huwelijk.

Kort voor de voltrekking daarvan gevoelde hij lust het te bezingen, en deelde zijn voornemen daartoe mede aan een vriend, die hem kwam bezoeken. Deze zet hem er toe aan, en onder 't spreken gaat Antonides de kamer op en neêr wandelen. Het gesprek staakt; zijn vriend bemerkt dat hij in geestvervoering geraakt, en grijpt nog in tijds naar papier en pen, om de dichtregelen, die Antonides uitspreekt, te kunnen opteekenen.

Het verkeer met zijn weldoener ontnam Antonides, ook na zijn huwelijk, den noodigen tijd om naar lust en aanleg de poëzij te beoefenen, en hij was nog slechts zeven en dertig jaar, toen de dood voor goed een einde er aan maakte. De misslagen in zijne eerste stukken had hij zelf reeds leeren inzien, en hij waarschuwde anderen er voor: wat ware er dus niet van hem te wachten geweest, indien hij later ten grave was gedaald!

HUBERT CORNELISZOOM POOT.

1689—1733.

WERKEN.

Minnedichten. — Veld- en Zeezangen. — Lof- en Lijkdichten. — Bijbelstoffen, enz.

Deze beroemde dichter der natuur werd te Abtswoude, nabij Delft, geboren. Zijn vader, een welgesteld landbouwer, zond hem naar Schipluide ter schole, waar hij in den beginne geene groote blijken van leerzaamheid gaf. Later evenwel toonde hij zijne meerdere geestontwikkeling boven de andere scholieren, doch hij werd vroegtijdig van school genomen, om zijn vader in den landbouw bij te staan.

Nu bestee
versjes, wa
alras in, d
wijzing ou
de rederijke
dat hij bij d
markt was,
enige boeke
legde hij van
dag, studeer
tot den aan
hij kon bes
tijd, dat zij
dien hij lar
Zijne stu
eerste wer
'i besluit n
vernieuwig
van looft t
bundel me
letterden t
Menig be
ster aan N
leeren kenn
den dichter
van een een
hij zich op z
staan, dat hi
de hooge ach
zijne nederig
zienlijke lied
In 1729 g
manschap va
naam reeds z
mede te werk
boemel van al
beelden of B

Nu besteedde hij zijne vrije uren aan 't maken van versjes, waartoe hij groote opgewektheid gevoelde, en zag alras in, dat hem hiertoe de noodige leiding en terechtwijzing ontbrak. Beide meende hij te kunnen vinden bij de rederijkers uit den omtrek; doch weldra zag hij in, dat hij bij deze lieden, meest landbouwers, verkeerd ter markt was, zoodat hij zich, nadat een hunner hem aan eenige boeken had geholpen, aan hen onttrok. Nogtans legde hij van nu aan eene ongewone naarstigheid aan den dag, studeerde soms geheele nachten door, en besteedde tot den aankoop van boeken het weinige geld, waarover hij kon beschikken; eens zelfs verkocht hij daartoe, op een tijd, dat zijne beurs geheel was uitgeput, een gouden ring, dien hij lang had gedragen.

Zijne studiën deden hem weldra inzien, dat hij in zijne eerste werken al te gezwollen was, waarom hij dan ook 't besluit nam den arbeid zijner vroege jeugd geheel te vernietigen. Hij legde zich nu vlijtig er op toe, den trant van Hooft te volgen, en gaf in 1716 te Rotterdam een bundel mengeldichten uit, die de aandacht van vele geleerden tot zich trok.

Menig beoefenaar der letteren wenschte deze pas verrezen ster aan Neêrlands dichterlijken hemel van nader bij te leeren kennen, en het baarde geene geringe verwondering, den dichter dezer onsterfelijke liederen onder het uiterlijk van een eenvoudig landman aan te treffen. Daarbij liet hij zich op zijne uitnemende begaafdheden zoo weinig voorstaan, dat hij zijne verwondering aan den dag legde over de hooge achting, welke hem werd toegedragen, terwijl zijne nederigheid hem in de tegenwoordigheid van aanzienlijke lieden ten hoogste bedeest maakte.

In 1722 genoot Poot de onderscheiding tot welgeboren manschap van Delfland te worden benoemd; ook was zijn naam reeds zoo gunstig bekend, dat men hem uitnoodigde mede te werken aan het *Groot Natuur- en Zedekundig Wereldtooneel van aloude Egyptische, Grieksche en Romeinsche Zinnebeelden of Beeldenspraak.*

Een jaar daarna werd Poot het landleven moede, en, wenshende de wereld eens wat meer van nabij te leeren kennen, ging hij zich in Delft vestigen, waar hij het ongeluk had in slecht gezelschap te vervallen, dat hem medesleepte tot het onmatig gebruik van sterken drank, en andere buitensporigheden. Maar zijne betere natuur zegevierde over de verleiding, en vol berouw keerde hij in 't volgende jaar reeds weder naar zijne akkers terug.

De godsdienst lag hem na aan 't harte, en hij rekende ieder Christen verplicht, om onder zooveel verdeeldheden na te sporen, welke leer het naast aan de waarheid kwam. Een Roomsche geestelijke stelde alle pogingen in 't werk om Poot voor Rome te winnen, en wees hem daartoe op 't voorbeeld van Vondel, dien Poot zeer hoog schatte. Deze trek bragt onzen dichter in eene twijfeling, waaruit hij zich echter weldra wedervond, om meer dan ooit de hervormde godsdienst aan te kleven, zonder nogtans andersdenkenden te haten.

In 1732 trad hij in den echt, en ging daarop weder in Delft wonen, waar hij sedert recht gelukkig, en thans voorbeeldig leefde. Een jaar later werd hem een dochtertje geboren, waarop hij, toen het na dertien dagen levens was overleden, een keurig grafdicht vervaardigde. Het was zijn laatste dichtwerk. Omstreeks vijf maanden later volgde hij zijn kind in de eeuwigheid. Poot was vier en veertig jaar oud geworden.

DE GEBROEDERS VAN HAREN.

Dit edel broederpaar stamde af van den bekenden Adam van Haren, die, als echt vaderlander, in 1566, het smeek-schrift der edelen onderteekende; vervolgens Prins Willem als raadsman ter zijde stond, en zich onderscheidde bij de bemagtiging van den Briel door de Watergeuzen, bij wie hij onder den naam van Hopman Daem bekend was.

Onder zijn
betrekkinge
boven allen
zich voor
wierven. A
houden met

Liedlieden:

Hij wer
trekking
Toen in 17
partijen, w
Maria Ther
dragen, bi
Frankrijk
staatkunde
eener strik
rechtvaard
worden gel
fen in de
wegens Fri
heid van zij
nationaal ge
het recht t
Ten gevo
leend, gera
legers, en o
in 't werk,
deren en W
spoedigen do